

Тѣзи операции имаха слѣдующия резултатъ:
1-о. Първия бой при Мечка (26 ноември) на югозападъ отъ Руссе, въ който много по-малочисленната турска войска биде отблъсната;
2-о) побѣдата и прѣвземането на Елена на 4 декември отъ лѣвото крило на турската армия, отъ която побѣда не можаха да се възползуватъ и 3-о) втория бой при Мечка на 12 декември, гдѣто дѣсното крило на турската армия, всѣ пакъ по-малочисленно, биде изново разбито.

Слѣдъ паданието на Телишъ, дивизията на Шевкетъ паша се бѣ оттеглила къмъ Орхание; тя заемаше позициитѣ при Осиково и Етрополе. Въ края на м. октомври, Мехмедъ-Али паша, натоваренъ съ организиранieto на войската, назначена за изпращане на помощъ въ Плѣвенъ, тръгна отъ Цариградъ прѣзъ Солунъ за София.

Неговата войска нѣмѣ време да се събере; генералъ Гурко, на чело на единъ корпусъ, състоящъ отъ три и половина дивизии пѣхота и 7 полка кавалерия, настѣпи въ Балкана; на 2 ноември той прѣвзе Тетевенъ; на 9 — Вратца; на 23 — Осиково и на 24 — Етрополъ; тъй че армията на Мехмедъ-Али паша бѣ принудена да испраздни Орхание на 29 и да отстъпи до прохода Араба-конакъ.

(Вижъ таблица V бойното разписание и ефективна на турската войска на 7 декември).